

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.702.571/2025/14.
Felperes: T-TECH 2000 Biztosítástechnikai és Vagyonvédelmi Kft.
(6721 Szeged, Szilágyi utca 8.)
A felperes képviselője: Gyurcsik Ügyvédi Iroda
(6721 Szeged, Vidra utca 2., eljáró ügyvéd: dr. Gyurcsik Hajnalka)
Alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője: dr. Petró Szilvia kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.228/17/2025. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 185.000 (száznolcvanötezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 30.000 (harmincezer) forint eljárási illetéket.

A Fővárosi Törvényszék tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A perben nem álló Debreceni Egyetem (a továbbiakban: ajánlatkérő) 2025. március 11-én a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második rész 81. § (1) bekezdése szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított „DEK-1458 DE tűzoltókész. és tűzivízforr. karbantart. - 4. rész: Debreceni Egyetem tűzoltó vízforrásainak rendszeres karbantartása, felülvizsgálata és javítása az EGÉSZSÉGÜGYI intézményekben” szolgáltatás

megrendelése tárgyában (EKR000231112025). A közbeszerzési eljárás 4 részből állt. A 4. rész becsült értéke: 44.147.890 Ft.

- [2] Az ajánlatkérő a 4. részben M.3) alkalmasság minimumkövetelményként írta elő, hogy az ajánlattevő rendelkezzen a tűzvédelmi hatóságnál is bejelentett telephellyel a Debreceni Egyetem Főépületétől (4032 Debrecen, Egyetem tér 1.) számított, közúton megtett 30 km-en belül.
- [3] A felperes a beszerzés tárgya szerinti szolgáltatási területen működő gazdasági társaság, aki az ajánlatkérő fenti alkalmassági előírásával szemben 2025. április 10-én előzetes vitarendezési eljárást kezdeményezett arra hivatkozással, hogy az indokolatlanul versenykorlátozó. Az ajánlatkérő a felperes előzetes vitarendezési kérelmét 2025. április 14-én elutasította. Az ajánlattételi határidő leteltéig két ajánlat érkezett, a felperes nem nyújtott be ajánlatot.
- [4] A felperes jogorvoslati kérelmet terjesztett elő az alpereshez, amely egy kérelmi elemet tartalmazott, és amelyben arra hivatkozott, hogy az ajánlatkérő a közbeszerzés 4. részében előírt M.3) pont szerinti alkalmassági követelmény előírásával megsértette a Kbt. 2. § (1), (2) és (3) bekezdéseit és a Kbt. 65. § (3) bekezdését, mert versenykorlátozó és túlzó alkalmassági feltételt írt ki. Kérte a „DEK-1458 DE tűzoltókész. és tűzivízforr. karbantart.” tárgyú Felhívás „4. rész: Debreceni Egyetem tűzoltó vízforrásainak rendszeres karbantartása, felülvizsgálata és javítása az EGÉSZSÉGÜGYI intézményekben” M/3 alkalmassági pontjának jogszerűtlensége megállapítását. A 2025. május 16-án és május 28-án kelt észrevételeiben kérte az alperest, hogy hivatalból terjessze ki a jogorvoslati eljárást, a jogsértés kivizsgálását a teljes eljárásra, a beszerzés mind a négy része vonatkozásában. 300.000 Ft igazgatási szolgáltatási díjat igazoltan megfizetett. Költség megtérítésére irányuló igényt nem terjesztett elő, egyéb költségeit (pl: ügyvédi munkadíj) nem igazolta.
- [5] Az alperes a jogorvoslati eljárást nem terjesztette ki a közbeszerzés további részeire.

Az alperes határozata

- [6] Az alperes a 2025. június 12-án kelt D.228/17/2025. számú határozatával a közbeszerzési eljárás 4. részét érintően megállapította, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 65. § (3) bekezdését, ezért a közbeszerzési eljárás 4. részében megsemmisítette a közbeszerzési dokumentumokat és az ajánlatkérő valamennyi döntését, valamint – a Kbt. 165. § (3) bekezdés *b)* és *d)* pontjai és a Kbt. 165. § (11) bekezdése alapján – az ajánlatkérővel szemben 400.000 Ft bírságot szabott ki. Kötelezte továbbá az ajánlatkérőt, hogy a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 300.000 Ft igazgatási szolgáltatási díjat. A jogorvoslati eljárás során ezt meghaladóan felmerült költségekről akként rendelkezett, hogy azokat az ügyfelek maguk viselik. A költségekre vonatkozó indokolása szerint a felperes 300.000 Ft igazgatási szolgáltatási díj megfizetését igazolta, ezért az Ákr. 126. § (2) bekezdésének *b)* pontja és a Kbt. 151. § (9) bekezdésének második mondata alapján az ajánlatkérőt kötelezte annak felperes részére történő megfizetésére.

A kereset és a védirat

- [7] A felperes a határozatot keresettel támadta, melyben annak megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság kötelezze az alperest a közbeszerzési eljárás 1., 2. és 3. részei tekintetében is az eljárás lefolytatására és a 4. rész tekintetében az alkalmazott bírság mértékét a törvényi maximumhoz közelítő mértékben határozza meg. Perköltséget is igényelt.
- [8] Hivatkozása szerint az alperes megsértette a Kbt. 158. § (1) bekezdését, valamint az Ákr. 81. § (1) bekezdését azzal, hogy nem terjesztette ki az eljárását a közbeszerzési eljárás 1-3. részeire is és ennek indokairól nem adott számot a határozatában. Az alperes a 4. részre

vonatkozóan az esélyegyenlőség, tisztességes verseny biztosítását sértő alkalmassági követelmény előírása miatt állapított meg jogsértést az ajánlatkérővel szemben. Az alkalmassági feltétel mind a négy részben azonos volt. A hivatkozott rendelkezés ez esetben lehetővé teszi az alperes számára, hogy hivatalból eljárjon. A közbeszerzés másik három része emiatt jogsértően került lefolytatásra és szerződéskötéssel lezárásra, míg a 4. részre azóta sem történt kiírás. Mivel mind a négy részre vonatkozóan jelezte az érdeklődését, potenciális ajánlattevőként az eljárás minden része tekintetében nyertes ajánlattevő lehetett volna, de a tárgyi közbeszerzési eljárás jogsértő alkalmassági feltétele a versenyben való részvételét korlátozta, ezért a Kp. 17. § a) pontja szerinti jogos érdeke fennáll a jogsértés orvoslására. A 89/665/EGK és a 92/13/EGK tanácsi irányelvnek a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó jogorvoslati eljárások hatékonyságának javítása tekintetében történő módosításáról szóló az Európai Parlament és a Tanács 2007/66/EK irányelve (2007. december 11.) (a továbbiakban EK Irányelv) 1. cikk 3. pontja szerint „3) A tagállamok biztosítják, hogy az általuk megállapítandó részletes szabályok szerint legalább azon személyeknek álljon jogorvoslati eljárás a rendelkezésére, akiknek érdekükben áll vagy állt egy adott szerződés elnyerése, és akiknek az állítólagos jogsértés érdeksérelmet okozott vagy ennek kockázata fennáll.”

- [9] Az alperes megsértette a Kbt. 165. § (3)-(5) bekezdéseit is azzal, hogy a közbeszerzés becsült értékéhez és a jogsértés súlyosságához képest aránytalanul alacsony összegben határozta meg a bírság mértékét. A határozat indokolása nem támasztja alá, hogy ezt milyen szempontok indokolják, ezért az Ákr. 81. § (1) bekezdésének megsértése is megvalósult.
- [10] Az alperesnek továbbá – a Kbt. 145. § (7) bekezdés alapján kötelező jogi képviselőre tekintettel – kérelem nélkül is rendelkeznie kellett volna a költségei megtérítéséről az Ákr. 124. §-a, 126. § (2) bekezdése alapján.
- [11] Az alperes védiratában – a határozatában foglaltakat fenntartva – elsődlegesen a keresetlevél visszautasítását, érdemben a kereset elutasítását kérte. Perköltséget is igényelt, melyet – a csatolt költségjegyzéken – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 3. § (2) bekezdése alapján kért megállapítani összesen 185.000 forint összegben. A költségjegyzéken kimutatta, hogy a kereset tanulmányozása 5, az iratanyag összeállítása 5, a védirat elkészítése 5, a felperesi észrevétel tanulmányozása és arra beadvány készítése 3,5 munkaórát vett igénybe.
- [12] Hivatkozása szerint a keresetlevél érdemi elbírálásra alkalmatlan, mert a felperesnek nincs perindítási joga, perbeli jogképessége és nem jelölte meg a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet. A jogorvoslati eljárás hivatalbóli kiterjesztése és a bírság mértékének meghatározása diszkrecionális jogkörébe tartozik, ezen kérdésekben a felperesnek nem lehetnek peresíthető igényei. Érdemben a kereset alaptalan, a határozat jogszerű és megalapozott, sem eljárási sem anyagi jogi jogszabályt nem sértett. A Kbt. 158. § (1) bekezdése alapján kizárólagos jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy ha további jogsértést észlel, kiterjeszti-e hivatalból a jogorvoslati eljárást. Az ügyfél erre irányuló kérelmének nem köteles eleget tenni, és a Kbt. ehhez indokolási kötelezettséget sem rendel. A felperes nem jelölt meg olyan jogszabályhelyet, amely az álláspontját alátámasztaná. Ugyancsak diszkrecionális jogkörébe tartozik a bírság mértékének meghatározása, amelyet a jelen ügyben a jogsértés súlyával összhangban szabott ki, figyelemmel arra is, hogy a jogsértés teljes egészében reparálható volt.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [13] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alaptalan.

- [14] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a*) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívüli eljárásban bírálta el figyelemmel arra, hogy a felek tárgyalás tartását nem kérték és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek. A bíróság a felperesek külön-külön előterjesztett kereseteit egyesítette.
- [15] A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta.
- [16] A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [17] A bíróság elsőként rögzíti, hogy a felperes perképessége a Kp. 16. § (1) bekezdés alapján, a perindítási joga pedig a Kp. 17. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján fennáll. A felperes cégjegyzékbe bejegyzett gazdasági társaság, a megelőző eljárásban ügyfél, a jogorvoslati eljárás kérelmezője volt, ezért a határozattal szemben közigazgatási per megindítására jogosult. Keresetlevelében előadta a jogsérelemit, ezért a kereset érdemi elbírálásának alperes által hivatkozott akadályai nem álltak fenn.
- [18] A bíróság elsőként a hivatalbóli kiterjesztés elmaradására alapított jogsérelem megalapozottságát vizsgálta.
- [19] A Kbt. 158. § (1) bekezdése szerint, ha a Közbeszerzési Döntőbizottság az eljárása során a kérelem vagy a kezdeményezés alapján vizsgáltakon túli jogsértésről szerez tudomást az érdemi határozat [165. §] meghozatala előtt, ezek vonatkozásában is eljárhat hivatalból. Az eljárás kiterjesztésére akkor van lehetőség, ha a feltárt jogsértés sérti a verseny tisztaságát vagy nyilvánosságát, az ajánlattevők esélyegyenlőségét vagy érdemben kihatott az ajánlatkérő döntésére. Az eljárás kiterjesztéséről az eljáró tanács dönt.
- [20] A Kbt. rendelkezései alapján az alperes főszabályként kérelemre/hivatalbóli kezdeményezésre folytat jogorvoslati eljárást, az eljárásában a kérelemhez/hivatalbóli kezdeményezéshez kötve van, tehát csak azon közbeszerzési eljárásokat, eljárásrészeket vizsgálhatja és csak azon jogsértés és sérelmezett magatartás keretei között, amit a kérelmi elemek vagy kezdeményezési elemek megjelölnek. A hivatalbóli kiterjesztés jogintézménye megalkotásával – a miniszteri indokolásból kitűnően – a jogalkotó célja az volt, hogy lehetővé tegye az alperes számára, hogy súlyos jogsértés észlelése esetén hivatalból is eljárjon. Hangsúlyozza azonban a bíróság, hogy a fenti rendelkezés értelmében a kérelemre/kezdeményezésre induló jogorvoslati eljárás hivatalbóli kiterjesztése csak lehetőség és nem kötelezettség az alperes számára, a kiterjesztés az alperes diszkrecionális jogkörébe tartozó döntés, ebből következően nem is kérhető számon az alperesen, ha e lehetőséggel nem él. A jogorvoslati eljárás kiterjesztése olyan jogsérelemek vizsgálatára, amelyet a jogorvoslati kérelem nem tartalmazott, akkor sem kényszeríthető ki, ha a törvényi feltételek egyébként a kiterjesztés lehetőségére nézve fennállnának. Ebben a bírói gyakorlat következetes és egységes. A fentiek alapján a bíróság a Kbt. 158. § (1) bekezdése megsértését nem állapíthatta meg.
- [21] Rámutat a bíróság, hogy a keresetben hivatkozott irányelvi rendelkezés (EK Irányelv 1. cikk 3. pont) a jogorvoslati eljárás biztosításának követelményét határozza meg a tagállamok

számára, ez pedig a felperes számára biztosított volt a közbeszerzési eljárás mind a négy részére. Utalni kíván továbbá a bíróság a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.612/2011/3. számú ítéletében kifejtett érvelésére, miszerint a jogalkotó célja a miniszteri indokolásból kitűnően nem a határidőben előterjeszteni elmulasztott jogorvoslati kérelmek utólagos érvényesítése volt.

- [22] Figyelemmel arra, hogy az alperesnek a jogorvoslati eljárás kiterjesztésére vonatkozó kötelezettsége nincsen, annak mellőzése esetére nézve indokolási kötelezettség sem terheli. Így az alperes a felperes észrevételeiben előadott felvetésről nem volt köteles döntést hozni és a döntés mellőzését sem indokolással ellátni. A bíróság ezért azon az alapon, hogy a felperes jogorvoslati kérelmét elbíráló határozatában az alperes nem adott számot arról, hogy a hivatalbóli kiterjesztésre miért nem került sor, az Ákr. 81. § (1) bekezdése megsértését nem állapíthatta meg.
- [23] Az ajánlatkérővel szemben kiszabott bírság nem érinti közvetlenül a felperest, sem jogsérelmet, sem jogos érdeksérelmet a számára nem okoz. Ilyet a felperes a bíróság felhívása ellenére sem tudott megjelölni. A felperes továbbá objektív jogvédelmi hatáskörrel nem rendelkezik, ezért a más személyt terhelő bírság összegét közigazgatási perben nem kifogásolhatja. Mivel a felperes az alkalmazott bírsággal összefüggésben – a Kp. 17. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján – keresetőségi joggal nem rendelkezik, a bíróság a felperesnek a bírság aránytalanságra vonatkozó érveit nem vizsgálhatta.
- [24] Végül a bíróság az alperes költségről való rendelkezése jogszerűségét értékelte.
- [25] Az Ákr. 126. § (2) bekezdés *b)* pontja akként rendelkezik, hogy a jogvitás eljárásban a hatóság az eljárási költségek viselésére kötelezi a kérelemnek helyt adó döntés esetén az ellenérdekű ügyfelet. Az Ákr. 124. §-a alapján eljárási költségnek az a költség minősül, ami az eljárás során felmerül. Az eljárási költség akkor merül fel, ha azt az eljáró felek a hatóság tudomására hozzák, a költség iránti igény előterjesztése – különös tekintettel arra, hogy jelen ügytípusban kötelező a jogi képviselő – kizárólag a felek feladata, a hatóság nem köteles hivatalból érdeklődni a felek költségei iránt.
- [26] A közigazgatás iratokból megállapítható, hogy a felperes sem ügyvédi munkadíjra, sem egyéb kiadásaira vonatkozóan nem terjesztett elő költség megtérítésére vonatkozó igényt, valamint nem csatolt semmilyen okiratot, ami a költségeit igazolná. A felperes a keresetében ennek ellenkezőjét nem is állította. A felperes igazolt költsége kizárólag az igazgatási szolgáltatási díj volt. Az alperes eljárásában – az igazgatási szolgáltatási díjon túlmenően, amelyről az alperes rendelkezett – a felperes részéről nem merült fel eljárási költség. Az alperes ezért nem sértett jogszabályt azzal, hogy nem kötelezte az ajánlatkérőt a felperes által elő sem terjesztett költség viselésére, így a felperes keresete e vonatkozásban is megalapozatlan.
- [27] Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetét – a Kp. 88. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjai alapján, megalapozatlanság, illetve keresetőségi jog hiányában – elutasította.
- [28] A felperes pervesztes lett, ezért a bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perköltségének megtérítésére. A perköltség összegét az IM rendelet 3. § (2) bekezdésére figyelemmel az alperes által a költségjegyzékében felszámított összeggel azonosan határozta meg. Az alperes – a jogszabálytól eltérően – 10.000 forintos óradíjjal számolt, ezért a bíróság a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján a megjelölt óraszám figyelembevételével, de a felszámított összegnél nem magasabb összegben határozta meg a perköltség összegét. A bíróságnak figyelemmel kellett lenni arra is, hogy a felperes mérséklés iránti kérelmet nem terjesztett elő.
- [29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *h)* pontja alapján feljegyzett, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott 30.000 forint tételes eljárási illeték megfizetésére a bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte. A teljesítési határidő a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78.

§ (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az eljárási illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Kbt. 172. § (6) bekezdése alapján kizárt.

Budapest, 2026. január 20.

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k. a tanács elnöke	dr. Váczi Katalin s.k. előadó bíró	dr. Winklerné dr. Nóvé Ildikó s.k. bíró
---	---------------------------------------	--